

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/137/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115231376
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5115231376.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členiek senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Grösslingova 77, Bratislava, IČO: 31 351 026, proti žalovaným: 1/ U. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XX, N., 2/ M. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XX, N., o zaplatenie 18.586,01 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 6C/493/2015-130 zo dňa 15. januára 2018, takto

rozhodol:

uznesenie okresného súdu zrušuje a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina uznesením č. k. 6C/493/2015-130 zo dňa 15.01.2018 odpor žalovaného 2/ proti platobnému rozkazu Okresného súdu Žilina č. k. 6C/493/2015-70 zo dňa 22.01.2016 ako odpor bez vecného odôvodnenia odmietol.

V odôvodnení konštatoval, že žalobou doručenou súdu dňa 28.10.2015, doplnenou dňa 22.12.2015, sa žalobca domáhal voči žalovaným spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 18.586,01 eur spolu s úrokmi vo výške 6,99 % ročne zo sumy 18.646,01 eur od 31.07.2015 do 06.08.2015 vo výške 25,33 eur, úrokmi vo výške 6,99 % ročne zo sumy 18.586,01 eur od 07.08.2015 do zaplatenia, úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 18.646,01 eur od 31.07.2015 do 06.08.2015 vo výške 18,12 eur a úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 18.586,01 eur od 07.08.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Súd žalobe žalobcu vyhovel vydaním platobného rozkazu č. k. 6C/493/2015-70 dňa 22.01.2016. Platobný rozkaz voči žalovanej 1/ nadobudol právoplatnosť dňa 16.02.2016.

Dňa 02.03.2016 podal žalovaný 2/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu (žalovaná 1/) k tejto spisovej značke neoznačené podanie, v ktorom uviedol, že uznáva iba časť pohľadávky vo výške 18.586,01 eur a súčasne požiadal o možnosť splatenia dlžnej sumy v splátkach. Súd podanie žalovaného 2/ z hľadiska jeho obsahu v zmysle ust. § 124 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) posúdil ako odpor proti platobnému rozkazu č. k. 6C/493/2015-70 zo dňa 22.01.2016.

Citujúc ust. § 267 ods. 1, 2 C. s. p. súd odpor žalovaného 2/ odmietol ako odpor podaný bez vecného odôvodnenia, nakoľko z podaného odporu vyplýva len, že žalovaný 2/ neuznáva celú pohľadávku žalobcu a žiada zaplatiť dlžnú čiastku v splátkach. V odpore však absentujú akékoľvek tvrdenia (vecné alebo právne), ktoré by spochybnili opodstatnenosť v platobnom rozkaze uloženej povinnosti. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Obdo 16/2011 zo dňa 29.04.2011, z ktorého rozhodnutia vyplýva, že "Poukaz žalovaného na nepravdivosť tvrdení žalobcu nebolo možné kvalifikovať ako odôvodnenie vo veci samej, vzhľadom na skutkové tvrdenia obsiahnuté v žalobe a k nej doložené listinné dôkazy a ani ako vecné alebo právne tvrdenia, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu, jeho opodstatnenosť". S poukazom na uvedený právny názor v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, s ktorým sa súd stotožnil, konštatoval, že odôvodnenie podaného odporu tým, že žalovaný 2/ uznáva len časť uplatňovaného nároku, teda nesúhlasí s celkovým vyčíslením 18.586,01 eur, nie je možné kvalifikovať ako odpor obsahujúci odôvodnenie vo veci samej.

2. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný 2/ prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

V odvolaní v prvom rade nesúhlasil s tvrdením súdu, že opätovne doručil platobný rozkaz jeho splnomocnenej zástupkyňi dňa 07.12.2017. Predmetnou zásielkou bolo jeho splnomocnenej zástupkyňi doručené len uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/76/2017 zo dňa 31.03.2017. V sprievodnom liste sa síce uvádza, že obsahom je i platobný rozkaz, tento sa však v zásielke nenachádzal.

Nesúhlasil ani s rozhodnutím súdu, pokiaľ jeho odpor odmietol z dôvodu, že nepodal odpor s vecným odôvodnením. Platobný rozkaz bol vydaný za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. Súd v napadnutom uznesení uvádza, že bol riadne poučený o možnosti podať vecne odôvodnený odpor, ako aj o tom, že k vecne odôvodnenému odporu musí pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva. V predmetnom platobnom rozkaze sa však uvedené poučenie nenachádza a ani sa nachádzať nemohlo, nakoľko bol vydaný podľa predchádzajúcej právnej úpravy.

Z podaného odporu je zároveň nesporné, že odmieta uhradiť predmetnú sumu, pričom uviedol, že uznáva len časť uplatneného nároku. Z uvedeného je dostatočne jasné, že nesúhlasí s uloženou povinnosťou zaplatiť predmetný nárok, teda spochybňuje opodstatnenosť žalobcom uplatnenej pohľadávky. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 124/1998 zo dňa 28.01.1999, ako aj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III ÚS 161/2009 zo dňa 03.06.2009, z ktorého vyplýva, že z obsahového hľadiska postačuje, ak z odôvodnenia odporu vyplýva iba nesúhlas účastníka konania s vydaným rozkazom.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdiť.

Uviedol, že v čase vydania napadnutého uznesenia už bol účinný Civilný sporový poriadok, ktorý v § 267 ods. 1 C. s. p. uvádza, že odpor proti platobnému rozkazu sa musí vecne odôvodniť. Keďže odpor podaný žalovaným 2/ neobsahoval vecné odôvodnenie, súd v súlade s § 267 ods. 2 písm. c/ C. s. p. rozhodol o jeho odmietnutí.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362 ods. 1, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 2, § 357 písm. b/ C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a napadnuté uznesenie podľa § 389 písm. b/ C. s. p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C. s. p. vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Podľa § 470 ods. 1, 2 C. s. p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

6. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť nový procesný predpis, zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý sa v zmysle vyššie uvedených prechodných a záverečných ustanovení použije aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

7. Podľa predchádzajúcej právnej úpravy Občianskym súdnym poriadkom (ďalej len „O. s. p.“) súd odmietol odpor podaný bez odôvodnenia vo veci samej, pokiaľ o týchto následkoch bol účastník v platobnom rozkaze poučený (§ 174 ods. 2, 3 písm. d/ O. s. p.). Podľa v súčasnosti platnej a účinnej právnej úpravy Civilného sporového poriadku v § 267 ods. 1 sa odpor proti platobnému rozkazu musí vecne odôvodniť. V odôvodnení žalovaný opíše rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku. K odporu pripojí listiny, na ktoré sa odvoláva, prípadne označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. O tom musí byť žalovaný v platobnom rozkaze poučený. Podľa ods. 2 súd odmieta odpor, ktorý bol podaný bez vecného odôvodnenia; o tomto následku musí byť žalovaný poučený v platobnom rozkaze. Z uvedeného je zrejmé, že účinná právna úprava je obdobná (porovnateľná) s predchádzajúcou právnou úpravou.

8. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal voči žalovaným 1/, 2/ spoločne a nerozdielne zaplata sumy 18.586,01 eur s príslušenstvom. Súd žalobe žalobcu vyhovel vydaním platobného rozkazu, ktorým žalovaným uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi (nie spoločne a nerozdielne) žalovanú sumu s príslušenstvom a náhradu trov konania. Proti tomuto platobnému rozkazu podal žalovaný 2/, prostredníctvom žalovanej 1/ za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy odpor, ktorý odôvodnil tým, že „uznáva len časť uplatňovaného nároku, teda nesúhlasí s celkovým vyčíslením 18.586,01 eur“. Ďalej uviedol, že v prílohe prikladá doklady o úhrade, ktorými uhradil časť sumy.

9. Z ust. § 267 ods. 2 písm. c/ C. s. p. vyplýva, že súd môže odmietnuť odpor v prípade, ak bol podaný bez vecného odôvodnenia (podľa § 174 ods. 3 písm. b/ O. s. p. súd odmietol odpor podaný bez odôvodnenia vo veci samej). Procesný predpis v žiadnom zo svojich ustanovení neurčuje konkrétne, ako musí byť odpor odôvodnený, okrem určenia, že sa odôvodnenie musí týkať veci samej. Rovnako Občiansky súdny poriadok platný a účinný v čase podania odporu rozsah a obsah odôvodnenia odporu neupravoval, podmienkou bolo odôvodnenie odporu vo veci samej.

10. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že vecnými námietkami sú námietky týkajúce sa dôvodnosti alebo výšky platobným rozkazom žalobcovi priznanej sumy, odvolací súd má tiež za to, že potreba vecného odôvodnenia odporu vyplývala i z predchádzajúcej právnej úpravy, ktorá vyžadovala odôvodnenie odporu vo veci samej, a to aj s poukazom na ust. § 174 O. s. p., ktorý účinky platobného rozkazu spája s absenciou odporu s „vecným“ odôvodnením.

11. Odvolací súd však nepovažuje za správny záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého v danej veci nebol odpor odôvodnený vo veci samej, keď podľa názoru súdu prvej inštancie v odpore absentujú akékoľvek tvrdenia (vecné alebo právne), ktoré by spochybnili opodstatnenosť v platobnom rozkaze uloženej povinnosti.

12. Obsahom odporu je síce čiastočné uznanie uplatneného nároku žalobcu, avšak aj námietka čo do výšky istiny priznanej platobným rozkazom. Z ďalšieho textu odporu, v ktorom žalovaný poukazuje na vykonané úhrady, ako aj príloh odporu, zároveň vyplýva, že žalovaný popiera platobným rozkazom žalobcovi priznanú sumu prinajmenšom z dôvodu, že ešte pred vydaním platobného rozkazu uhradil žalobcovi dve splátky, spolu vo výške 200,- eur. Žalovaný teda podaným odporom namietka minimálne výšku platobným rozkazom uloženej povinnosti, a to minimálne čo do výšky 200,- eur.

13. Vzhľadom na uvedené skutočnosti nepovažuje odvolací súd postup súdu prvej inštancie, ktorým odmietol odpor proti platobnému rozkazu za správny, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie so záväzným právnym názorom, podľa ktorého podaním odporu žalovaným 2/ došlo k zrušeniu platobného rozkazu.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)